

Laidiens: 19.10.2006., Nr. 167

Ministru kabineta noteikumi Nr.852

Rīgā 2006.gada 17.oktobrī (prot. Nr.54 12.§)

Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 229-06 “Hidroelektrostaciju hidrotehniskās būves”

Izdoti saskaņā ar Būvniecības likuma 6.panta pirmās daļas 6.punktu

1.Noteikumi apstiprina Latvijas būvnormatīvu LBN229-06 “Hidroelektrostaciju hidrotehniskās būves” (turpmāk – būvnormatīvs LBN229-06). Būvnormatīvs LBN229-06 nosaka īpašu būvniecības procesa kārtību hidroelektrostaciju hidrotehniskajām būvēm.

2.Būvprojektiem, kuri noteiktā kārtībā iesniegti akceptēšanai līdz 2006.gada 31.decembrim un kuru tehniskie risinājumi atbilst attiecīgajā laikposmā piemēroto normatīvo aktu prasībām, būvprojekta dokumentācijas pārstrāde atbilstoši Latvijas būvnormatīva LBN 229-06 “Hidroelektrostaciju hidrotehniskās būves” prasībām nav obligāta.

3.Ekonomikas ministrija sadarbībā ar nozares standartizācijas tehniskajām komitejām veicina šo noteikumu izpildei nepieciešamo Latvijas nacionālo standartu izstrādi un starptautisko standartizācijas organizāciju standartu adaptāciju.

4. Noteikumi stājas spēkā ar 2007.gada 1.janvāri.

Ministru prezidents A.Kalvītis

Ekonomikas ministra vietā – finanšu ministrs O.Spurdziņš

Redakcijas piebilde: noteikumi stājas spēkā ar 2007.gada 1.janvāri.

Apstiprināts ar

Ministru kabineta

2006.gada 17.oktobra noteikumiem Nr.852

Latvijas būvnormatīvs LBN 229-06 “Hidroelektrostaciju hidrotehniskās būves”

I. Vispārīgās prasības

1. Būvnormatīvs nosaka prasības jaunbūvējamu, rekonstruējamu un renovējamu hidroelektrostaciju hidrotehnisko būvju un to kompleksu (turpmāk – hidrotehniskās būves), to pamatņu un būvkonstrukciju projektēšanai un būvprojekta dokumentācijas noformēšanai. Būvnormatīvs ir saistošs hidrotehnisko būvju pasūtītājiem un būvprojektētājiem neatkarīgi no būves piederības.

2. Būvnormatīvā lietotie termini:

2.1. hidroloģiskie aplēses lielumi – ar normatīvi noteiktu pārsniegšanas varbūtību vai īpašiem maksimizēšanas paņēmieniem aprēķināti hidroloģiskie lielumi, kas ir pamats hidrotehnisko būvju dimensionēšanai un to darbības režīma plānošanai. Ir šādi aplēses hidroloģiskie lielumi:

2.1.1.aprēķina hidroloģiskie lielumi – lielumi, kuriem netiek pieļautas nekādas novirzes no projektētā darbības režīma;

2.1.2.pārbaudes hidroloģiskie lielumi – lielumi, kuriem tiek pieļautas nebūtiskas novirzes no projektētā darbības režīma, bet kuri nerada būves avārijas situāciju;

2.2. iespējami maksimālie plūdi (IMP) – teorētiski aprēķināti plūdi, kādus var sagaidīt, ja sakrīt visneizdevīgākie meteoroloģiskie un hidroloģiskie apstākļi, kādi konkrētajā apvidū ir reāli iespējami;

2.3. minimālais garantējamais caurplūdums – vasaras 30 dienu perioda minimālais caurplūdums ar 95% pārsniegšanas varbūtību, kas, regulējot noteci, ūdenstecē saglabājams vienmēr, ja to pieļauj upes dabīgā pietece, iztvaikošana un zemākais ekspluatācijas ūdens līmenis (ZEŪL) ūdenskrātuvē;

2.4. hidroelektrostaciju kaskāde – vairāku hidroelektrostaciju izvietojums uz vienas ūdensteces tādā attālumā, kādā vienas hidroelektrostacijas darbība rada apdraudējuma risku vai ietekmē citas hidroelektrostacijas darbību;

2.5. robežstāvoklis – galējais pieļaujamais stāvoklis, kuru nedrīkst pārsniegt un kas atbilst noteiktai būvkonstrukcijas vai būvkonstrukcijas daļas nestspējai. Nestspēju nosaka atbilstoši bojājuma, neelastīgas nobīdes vai deformācijas (ko var uzskatīt par bojājumu) rašanās iespējai;

2.6. normāls uzstādinājuma līmenis (NUL) – pieļaujamais ūdens līmenis, kuru normālos ekspluatācijas apstākļos ūdenskrātuvē nodrošina hidrotehniskās būves;

2.7. apdraudējuma risks – situācija, kas var rasties, ja kāda no hidrotehniskajām būvēm zaudē noturību vai stiprību un notiek nekontrolēta ūdens noplūde, kuras dēļ var rasties draudi iedzīvotāju dzīvībai un veselībai un fizisko un juridisko personu īpašumiem, kā arī kaitējums videi.

3. Hidrotehniskās būves projektē, ņemot vērā prognozējamās iedarbes atbilstoši Ministru kabineta 2001.gada 27.marta noteikumiem Nr.142 “Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 006-01 “Būtiskās prasības būvēm””, lai pēc hidrotehnisko būvju uzbūvēšanas visā to ekonomiski pamatotā ekspluatācijas laikā normālos ekspluatācijas apstākļos nodrošinātu hidroelektrostacijas darba augstu efektivitāti, darba drošumu, kā arī ērtu būvju un ietaišu drošuma uzraudzību un ekspluatāciju.

4. Hidrotehniskās būves projektē tā, lai līdz minimumam samazinātu būvju nevēlamu ietekmi uz vidi.

5. Hidrotehniskās būves projektē atbilstoši Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumiem Nr.112 “Vispārīgie būvnoteikumi” (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi), Ministru kabineta 2003.gada 8.jūlija noteikumiem Nr.382 “Meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju būvniecības kārtība” un Ministru kabineta 2005.gada 23.augusta noteikumiem Nr.631 “Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 224-05 “Meliorācijas sistēmas un hidrotehniskās būves”” (turpmāk – būvnormatīvs LBN 224-05), ciktāl to nereglamentē šis būvnormatīvs.

6. Hidrotehnisko būvju projektēšanā piemēro to Latvijas nacionālo standartu prasības, kuru sarakstu pēc Ekonomikas ministrijas ieteikuma valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas standarts” ir publicējusi laikrakstā “Latvijas Vēstnesis” (turpmāk – piemērojamie standarti).

II. Hidrotehnisko būvju drošuma klasifikācija

7. Hidrotehniskās būves klasificē pēc apdraudējuma riska (bīstamības pakāpes), kādu tās var radīt avārijas gadījumā. Būvju drošuma klasi nosaka saskaņā ar likumu “Par hidroelektrostaciju hidrotehnisko būvju drošumu”.

8. Priekšlikumu par hidrotehniskās būves atbilstību attiecīgai drošuma klasei projektēšanas uzdevumā norāda pasūtītājs saskaņā ar šī būvnormatīva pielikuma 1.tabulu un piemērojamajiem standartiem.

9. Hidrotehniskās būves drošuma klasi pārskata, ja apdraudētajā teritorijā tiek būvētas jaunas hidrotehniskās būves un mainās hidroelektrostacijas radītais apdraudējuma risks. Lēmumu par drošuma klases maiņu pieņem Valsts būvinspekcija.

10. Būtiskās prasības hidrotehniskajām būvēm izvirza atbilstoši to drošuma klasei. Būtiskās prasības ņem vērā, izstrādājot būvprojektu, nosakot hidroelektrostacijas ekspluatācijas režīmu un drošuma uzraudzību.

11. Hidrotehniskās būves pēc to kalpošanas ilguma iedala pastāvīgās un pagaidu būvēs.

12. Pagaidu būves ierīko, lai nodrošinātu būvdarbu procesu, un izmanto hidrotehnisko būvju būvdarbu, pagaidu ekspluatācijas vai remonta laikā. Pagaidu būves nojauc pirms hidrotehniskās būves nodošanas ekspluatācijā.

III. Pamatprasības hidrotehnisko būvju un to būvkonstrukciju projektēšanai

13. Hidrotehnisko būvju būvprojektu izstrādā divās stadijās – skīču projekta un tehniskā projekta stadijā.

14. A drošuma klases hidrotehniskās būves projektē atbilstoši Vispārīgajos būvnoteikumos noteiktajām prasībām.

15. B un C drošuma klases hidrotehniskās būves projektē atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 8.jūlija noteikumos Nr.382 “Meliorācijas sistēmu un hidrotehnisko būvju būvniecības kārtība” noteiktajām prasībām.

16. Inženierizpēti hidrotehnisko būvju pirmsprojekta izpēti un būvprojektēšanas gaitā veic saskaņā ar Latvijas būvnormatīvu LBN 005-99 “Inženierizpēti noteikumi būvniecībā” (apstiprināts ar Ministru kabineta 2000.gada 2.maija noteikumiem Nr.168).

IV. Būvprojekta sastāvs

17. Hidrotehnisko būvju skīču projektu izstrādā saskaņā ar plānošanas un arhitektūras uzdevumu un tajā norādīto institūciju izsniegtajiem tehniskajiem noteikumiem un būvvieta inženierizpēti rezultātiem.

18. Hidrotehnisko būvju skīču projektam ir šādas daļas:

18.1. paskaidrojuma raksts (būves novietojuma apraksts, iepriekš veikto inženierizpēti darbu kopsavilkums, galveno darbu apjomi, aptuvenās izmaksas un variantu salīdzinājums, vides aizsardzības pasākumi, saskaņojumu saraksts);

18.2. būves novietnes plāns;

18.3. raksturīgākie būvju rasējumi, garenprofili un šķērsprofili;

18.4. tehnoloģiskā aprīkojuma projektētās jaudas un tehniskā risinājuma pamatojums un aptuvenš aprēķins.

19. Iecerētās hidrotehniskās būves arhitektūras daļas rasējumus skīču projektā iekļauj pēc būvvaldes pieprasījuma.

20. Tehniskā projekta izstrādes pamats ir būvvaldē un reģionālajā lauksaimniecības pārvaldē saskaņots hidrotehniskās būves skīču projekts.

21. Hidrotehniskās būves tehniskajam projektam ir šādas daļas:

21.1. vispārīgā daļa:

21.1.1.būvprojektēšanas uzsākšanai nepieciešamie dokumenti un materiāli;

21.1.2. būvvietas inženierizpētes materiāli;

21.1.3.paskaidrojuma raksts ar ekonomisko pamatojumu un būves tehniskajiem rādītājiem;

21.2. arhitektūras daļa ar novietnes plānu;

21.3. hidroloģijas daļa ar hidroloģisko režīmu risinājumiem;

21.4. inženierrisinājumu daļa:

21.4.1. būvkonstrukcijas;

21.4.2. inženiertīkli, ja tādi ir;

21.4.3.telekomunikācijas, signalizācijas sistēmas, iekārtu vadības un automatizācijas sistēmas, ja tādas ir;

21.4.4. citi inženierrisinājumi;

21.4.5. vides aizsardzības pasākumi;

21.5. tehnoloģiskā daļa ar iekārtu izvietojumu, shēmām un aprakstiem;

21.6.ekspluatācijas tehniskie noteikumi (uzturēšanas nosacījumi, darbināšanas režīms);

21.7. ūdens objekta ekspluatācijas (apsaimniekošanas) noteikumi;

21.8.būvdarbu organizēšanas daļa (būvdarbu kalendāra plāns, pievedceļi, nepieciešamie resursi, ierīkoto ģeodēzisko zīmju (reperu) saraksts, nozīmīgāko būvkonstrukciju izbūves paņēmieni, darba aizsardzības pasākumu plāns, kā arī, ja to pieprasa pasūtītājs, ieteikumi kvalitātes nodrošināšanas un kontroles organizēšanai);

21.9. ekonomikas daļa:

21.9.1. informācijas kopsavilkums par iekārtām, konstrukcijām un materiāliem (tehniskā eksplikācija);

21.9.2. būvdarbu apjomi;

21.9.3. aptuvens izmaksu aprēķins.

22. Tehniskā projekta atsevišķo daļu apjomu projektēšanas uzdevumā un līgumā par būvprojektēšanas darbu veikšanu nosaka pasūtītājs kopīgi ar projektētāju saskaņā ar plānošanas un arhitektūras uzdevumu un attiecīgo institūciju izdotajiem tehniskajiem noteikumiem.

23.Ja būvprojektu izstrādā ekspluatācijā esošas hidrotehniskās būves rekonstrukcijai vai renovācijai un tā jāveic, nepārtraucot būves pamatfunkciju veikšanu, papildus norāda:

23.1.darbu organizēšanas projektā:

23.1.1. kādi darbi un kādā secībā veicami, nepārtraucot būves pamatfunkciju izpildi;

23.1.2. kādi darbi, kādā secībā un kādos termiņos veicami plānotajos būves pamatfunkciju izpildes pārtraukumos;

23.2.būvdarbu ģenerālplānos – ekspluatācijā esošās būves, inženiertīklus un ceļus, kuru funkcionēšana rekonstrukcijas laikā netiek pārtraukta, kā arī būves inženiertīklus un ceļus, kuru funkcionēšana tiek pārtraukta uz laiku vai pilnīgi;

23.3.paskaidrojuma rakstā – nepieciešamo koordināciju starp būvuzņēmēju un rekonstruējamās vai renovējamās hidrotehniskās būves apsaimniekotāju, kā arī pasākumus, kas nodrošina netraucētu būves pamatfunkciju izpildi un